

ושלחו לבלעם חיה בצורת חתול עם ראש כמו נחש ושתי זנבות וידיים ורגליים קטנים, בלעם השתחוה לחיה והקטיר לפניו את התרנגול חתך את ראשו וזרקו, והחיה ליוותה אותו עד שרשרת הזהב בלעם דפק על השרשרת שלשה פעמים עד שעזה ועזאל קראו לו, בלעם השתחוה על ברכיו והלך בעיניים עצומות עד שהגיע אליהם ופתח עיניו וראה מסביב נחשים יורקים אש ונתנו לו לגשת והשתחוה להם, בלעם נתן להם רשות להשתמש בנשמתו לכוח טומאה, וישב שם חמישים יום ולמד מהם כישופים וכוחות טומאה, כשהרשו לו ללכת הגיעה החיה והולוכה אותו עד היציאה מהרי החושך ואז רצה להרע לבנ"י ע"י כוחות הטומאה.

בלק ראה שציפורו לא עושה רצונו ואינה מקללת את בנ"י, הלך לזקני מדין ואמר להם: איזה צרה הבאתם לעולם, שהיה להם כומר גדול – יתרו, והוא לקח אדם בשם משה ונתן לו לאכול ולשתות ונתן לו את בתו לאשה, ועכשיו נהיה ראש של בנ"י והם עושים חורבן בעולם וכובשים ארצות ועוד מעט יבואו בנ"י למדין ולא ישאירו מהם זכר, שאלם בלק במה כוחו של משה, אמרו לו שכוחו בפה, כמו שאמר שם ה' והרג את המצרי במצרים, אמר להם בלק א"כ אני לא יכול להילחם עם משה, וחיפש מי יכול להילחם עם משה עד שנודע לו על בלעם שיש לו כח בפה.

בלק שלח שליחים לבלעם שיזמינו אותו לקלל את עם ישראל, בלעם אמר להם שישנו בביתו בלילה כי היה מתנבא רק בלילה, ובבוקר יענה להם תשובה, בלילה אמר ה' לבלעם שאינו מסכים שילך לקללם, בבוקר שיקר ואמר לשליחים שה' לא מרשה לו ללכת איתם, אלא עם שרים גדולים מהם, חזרו לבלק ואמרו לו את דברי בלעם, בלק שלח שרים יותר חשובים, כשהגיעו לבלעם אמר להם שישנו בביתו, בלילה אמר ה' לבלעם שאם הוא רוצה יכול ללכת איתם אבל יאמר רק מה שה' יכניס בפיו.

מרוב שנאתו של בלעם לישראל השכים בבוקר ומיהר לחבוש בעצמו את אתונו ויצא לדרכו, אולם באמצע הדרך בא מלאך מהשמים וחרבו שלופה בידו ונעמד מול האתון, כשראתה האתון את המלאך עומד בדרך ירדה והלכה בשדה, בלעם הכה את אתונו כדי שתחזור לדרך הישרה, בהמשך הגיעו לשביל צר והיה גדר משני הצדדים והמלאך נעמד מול

כשבנ"י הגיעו ע"י ארץ מואב, ה' אסר עליהם לקחת מהם את ארצם אך היה מותר להם לקחת את ממונם, ולכן המואבים מאד פחדו שיקחו להם את רכושם וחיפשו קוסם שיוכל להילחם עם בנ"י, עד שמצאו את בלק בן ציפור.

בלק זה צור שמו ומנסיכי מדין היה אך מפחד היהודים המליכו המואבים עליהם את בלק והשלימו עם מדין להילחם יחד עם ישראל. ונקרא בן ציפור ע"ש מעשיו עם הציפור, שעשה בכוחות טומאה ציפור ממתכת ראשה מזהב, פיה מכסף, כנפיה מנחושת נוצצת מעורבת בכסף, אפה מזהב, הנוצות מנקודות כסף והרגליים מזהב, אח"כ לקח ציפור הנקראת ידוע וחתך לשונה והכניסה בתוך הפה של ציפור הזהב, שם את הציפור מול השמש והקטיר קטורת ואמר כל מיני שמות טומאה ועשה כישופים, ובלילה מול הירח עשה זאת שוב, במשך שבעה ימים, ואז התחילה הציפור לדבר דברי טומאה, וכשרצה לדבר עימה שם מחט זהב בלשונה וכששאל אותה ענתה לו ע"י כוח הטומאה שבה, יום אחד שרצה לעשות כישוף נגד ישראל ראה שאש רודפת אחר הציפור לשרפה, כשחזרה הציפור רצה לדבר רע על בנ"י, והחל לומר 'הנה עם' ענתה הציפור 'ישראל חשובים' אמר בלק 'עם קטן' ענתה לו 'עם גדול וחשוב', כך ניסה שבעים פעמים לדבר סרה בבנ"י והיא ענתה לטובתם עד שהחליט לשלחה לעזה ועזאל' שהיו בהרי החושך.

בארץ ארם גר בלעם הרשע שהיה לו כוחות טומאה גדולים והיה שונא ישראל גדול, עוד במצרים נמנה על יועצי פרעה וכשנשאל מה לעשות לבנ"י יעץ להעבידם בפרך, וכן כישף את מצרים בכח טומאה של הכלבים שכל הבורח ממצרים ינבחו הכלבים אשר בה, וכשראה שישראל יוצאים ממצרים ולא חרץ כלב לשונו נבהל מאד והלך ללמוד עוד כוחות טומאה אצל 'עזה ועזאל', לקח עמו תרנגול לבן והלך עד שהגיע להרי החושך והקטיר קטורת והמשיך ללכת עד שעזאל ראהו ואמר לעזה (שהיה עיוור – בגלל שהתחצף לה') שבלעם הגיע ושניהם יחד - שהיו קשורים בשרשרת זהב לתהום - השמיעו קול מיד באו סביבם כוחות טומאה ונחשים

האתון, הלכה האתון צמוד לקיר ולחצה את רגל בלעם לקיר, מיד הכה בלעם שוב את אתונו, אח"כ הגיעו למעבר צר מאד והמלאך נעמד מול האתון, כשראתה האתון שאינה יכולה ללכת נשכבה על הארץ, ובלעם הכה אותה שוב, עשה ה' נס גדול והאתון פתחה את פיה ואמרה לבלעם 'למה אתה מכה אותי שלש רגלים' (-פעמים) ובזה רמזה לו שהוא מבקש להשמיד אומה שחוגגת שלש רגלים בשנה, 'לא תוכל להם' כי יש להם זכות גדולה, ואז פתח ה' את עיני בלעם וראה את המלאך, המלאך הזהירו שיגיד רק מה שה' ישים בפיו.

כשהגיע בלעם לבלק אמר לו שיבנה שבעה מזבחות ויקריב על כל אחד פר ואיל, בלעם אמר לה' למה בחרת בבנ"י לאומה המיוחדת, כנראה בגלל שהאבות בנו שבעה מזבחות, עכשיו גם אני אבנה שבעה מזבחות, והאבות הקריבו רק איל ואני אקריב פר ואיל ואז ה' יבחר בשבעים אומות העולם שיהיו מיוחדים וחשובים, אחרי דבריו התגלה אליו ה' ושם לו בפיו דברי נבואה, וחזר לבלק שעמד עם השרים.

בלעם רצה לקלל ולהזיק את בנ"י אבל מפיו יצאו רק ברכות, חשב בלעם אולי יברך בקול ואז ישמעו הגויים את הברכות ויעשו עין הרע בבנ"י, עשה ה' שישמעו את קולו בכל העולם אבל העין הרע של הגויים לא שלט על בנ"י.

בלק אמר לבלעם שאם רואה שיוצא ברכות מפיו עדיף שישתוק ולא יאמר כלום, אמר לו בלעם שהפה אינו ברשותו והוא חייב לומר את הדברים ששם ה' בפיו, ראה בלק שבשדה צופים צריך להיות דבר רע לבנ"י, (ובאמת משה רבנו נפטר שם אבל בלק לא ידע זאת, רק ידע על משהו לא טוב),

ואמר לבלעם שיבוא לקלל משם חלק מבנ"י, אמר לו בלעם שיבנה עוד שבעה מזבחות ויקריב על כל אחד פר ואיל, אבל כשרצה לקלל שוב יצאו הברכות מפיו.

כשראה זאת בלק אמר לבלעם שילך לפעור וינסה לקלל משם, בלעם אמר לבלק שיכין עוד שבעה מזבחות ויכין על כל אחד פר ואיל, הפעם חשב בלעם שלא יברך אלא יזכיר את חטא העגל ועוד חטאים של בנ"י, אבל ראה משם שבנ"י גרים בשלום אחד עם השני וראה את הילדים בחיידר מתנהגים יפה ובדרך ארץ, וכן ראה שבנ"י מתנהגים

בצניעות ואמר 'מה טובו אוהליך יעקב' והמשיך בדברי נבואה עד שסיים נבואתו שמי שיקלל את בני ישראל יהיה מקולל ומי שיברכם יהא מבורך, כששמע זאת בלק כעס מאד כי ראה שאין לו סיכוי לנצח את בנ"י, ואמר לבלעם שרצה לכבדו ולתת לו הרבה כסף, אמר לו בלעם אפי' אם תיתן לי את ביתך מלא כסף וזהב לא אוכל לעבור על דבר ה', אבל אמר לבלק שיודע שה' כועס כבנ"י עושים עבירות, והציע לו שילך להחטיא את בנ"י, ואז נפרד בלעם מבלק וחזר לארם.